

Utan att ingå i någon analys af vårt århundrades arbeten, hvilka med ännu större värtalighet skulle tala för vår sak, hoppas vi dock, att denna lysande serie af namn, hvilka för alltid skola förblifva ryktbara i vetenskapens och filosofiens historia, från den mest aflägsna historiska forntid ända till våra dagar, ej skola vara oss ett onyttigt palladium, och vi skola tillåta oss att tro, att, om alla dessa lysande män ej trott sig förverka sitt snille och sin lärdom genom att förkunna verldarnas flertal, vi, som ej behöfva frukta en dylik anklagelse, kunna framställa denna vackra lära och söka utveckla den, för att visa hela dess storhet. Filosofer, som befordrat nya idéers spridning, hafva ofta glömt deras namn, som företrädit dem i samma idéers tolkning, och hafva till och med någon gång försökt att låta sina egna namn intaga lärans ställe. Vi, som ej ämna framställa vårt eget *jag* såsom piedestal för vår sak, vi hafva ansett det på samma gång för vår pligt och vår lycka att efterforska hvilka tänkare som med oss öfverensstämt i åsikter och delat en tro, som är oss så kär. Jemte rättvisan vi visat våra föregångare, hafva vi äfven den tillfredsställelsen att kunna visa det våra idéer ej äro en följd af något visst systematiserande eller begär efter originalitet, och att kunna hoppas, det ett sådant stöd, stärkande våra bemödanden, skall sätta oss i stånd att popularisera denna lära, som är framtidens filosofi.

Föregångna åldrars djupsinnigaste tänkare hafva delat denna höga tro, och om det är något som förvånat oss under studiet af dess historia, så är det den ringa betydighet, den glömska, hvori den sjunkit, efter att så långt tillbaka och så allmänt hafva blifvit lärd. Det förefaller oss som ett af de svårfattligaste mysterier i människoslägtets öden, att se tio å tjugio seklers likgiltighet för en sanning, som kan räknas till en af teologiens och filosofiens hörnstenar; och på samma gång betrakta vi som en af